

Προσφυγή της Hitachi κ.α. κατά Επιτροπής που ασκήθηκε στις 17 Απριλίου 2007

(Υπόθεση T-112/07)

(2007/C 129/38)

Γλώσσα της διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Hitachi Ltd (Τόκυο, Ιαπωνία), Hitachi Europe Ltd (Maidenhead, Ηνωμένο Βασίλειο), Japan AE Power Systems Corp. (Τόκυο, Ιαπωνία) (εκπρόσωποι: M. Reynolds, P. Mansfield και D. Arts, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν, αντιστοίχως, από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση καθόσον αφορά την καθεμία τους·
- Κατά συνέπεια, να ακυρώσει τα επιβληθέντα σε καθεμία τους πρόστιμα·
- Επικουρικός, να ακυρώσει το άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον αφορά την καθεμία τους, ή τουλάχιστον να ακυρώσει ή μειώσει τα επιβληθέντα σε καθεμία τους πρόστιμα·
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες άσκησαν προσφυγή ακυρώσεως, σύμφωνα με τα άρθρα 225 και 230 ΕΚ, κατά της από 24 Ιανουαρίου 2007 αποφάσεως της Επιτροπής (υπόθεση COMP/F/38.899 — Εξοπλισμός μεταγωγής με μόνωση αερίου — C(2006) 6762 τελικό), βάσει της οποίας η Επιτροπή έκρινε ότι οι προσφεύγουσες, μεταξύ άλλων επιχειρήσεων, παρέβησαν το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 ΕΟΧ στον τομέα του εξοπλισμού μεταγωγής με μόνωση αερίου (στο εξής: GIS), μέσω σειράς συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών, οι οποίες συνίστανται σε (α) κατανομή αγοράς, (β) χορήγηση ποσοστώσεων και διατήρηση των αντιστοίχων μεριδίων αγοράς, (γ) χορήγηση ατομικών σχεδίων GIS (νόθευση διαγωνισμών) σε καθορισμένους παραγωγούς και την παραποίηση των διαδικασιών των διαγωνισμών για τα εν λόγω σχέδια, (δ) καθορισμό τιμών, (ε) συμφωνίες παύσεως συμφωνιών χορηγήσεως αδειών σε μη μέλη της σύμπραξης και (ζ) ανταλλαγές ευαίσθητων πληροφοριακών στοιχείων για την αγορά. Επικουρικός, οι προσφεύγουσες ζητούν, βάσει του 31 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου (1), την ακύρωση ή μείωση των επιβληθέντων σε καθεμία προστίμων.

Οι λόγοι στους οποίους στηρίζονται οι προσφεύγουσες μπορούν να συνοψισθούν ως ακολούθως. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή προσέβαλε τη θεμελιώδη αρχή της προστασίας των δικαιωμάτων άμυνας, παραβίασε το άρθρο 2 του κανονισμού 1/2003 και το άρθρο 81 ΕΚ, καθώς και τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου ως εξής:

Πρώτον, προβάλλεται ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών, διότι δεν επέτρεψε την πρόσβαση σε ορισμένα φερόμενα ως επιβαρυντικά αποδεικτικά στοιχεία, καθώς και σε ορισμένα ενδεχομένως απαλλακτικά έγγραφα.

Δεύτερον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη παραβάσεως του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ, σύμφωνα με την κατά νόμο απαίτηση του άρθρου 2 του κανονισμού 1/2003. Συναφώς, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται, ειδικότερα, ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη κοινής συμφωνίας μεταξύ των εν λόγω ευρωπαϊκών και ιαπωνικών επιχειρήσεων όπως προβάλλεται με την απόφαση, ή ότι οποιαδήποτε κοινή συμφωνία αποτέλεσε περιοριστική συμφωνία ή/και περιοριστική πρακτική.

Τρίτον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι οι προσφεύγουσες συμμετείχαν σε ενιαία και διαρκή παράβαση.

Τέταρτον, προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτίμησε ως προς τα πρόστιμα που επέβαλε στις προσφεύγουσες, εφόσον δεν εκτίμησε τη συγκεκριμένη βαρύτητα της παραβάσεως που φέρονται ότι διέπραξαν οι προσφεύγουσες.

Πέμπτον, σύμφωνα με τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη μη λαμβάνοντας υπόψη τους σχετικούς με τη διάρκεια της παραβάσεως παράγοντες, κατά την εκτίμηση των επιβληθέντων στις προσφεύγουσες προστίμων.

Τέλος, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η μέθοδος που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για την εκτίμηση των προστίμων από απόψεως εφαρμογής πολλαπλασιαστική για αποτρεπτικούς σκοπούς, παραβιάζει τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου της ίσης μεταχειρίσεως και της αναλογικότητας, όσον αφορά τον κίνδυνο προκλήσεως κάποιας σημαντικής ζημίας στην ευρωπαϊκή αγορά από τις προσφεύγουσες και όσον αφορά το ότι δεν ελήφθη υπόψη η δυνατότητα υποτροπής.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, 4.1.2003, σ. 1-25).

Προσφυγή της 13ης Απριλίου 2007 — Last Minute Network κατά ΓΕΕΑ — Last Minute Tour (LAST MINUTE TOUR)

(Υπόθεση T-114/07)

(2007/C 129/39)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Last Minute Network Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: P. Brownlow, solicitor)